

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/37/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121537896
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6121537896.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: U. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX, o zaplatenie 4.306,25 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Čadca č. k. 9Csp/3/2022-145 z 23. februára 2023 v spojení s opravným uznesením č. k. CA-9Csp/3/2022-166 z 08. júna 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok bývalého Okresného súdu Čadca z 23. februára 2023 č. k. 9Csp/3/2022-145 v spojení s opravným uznesením z 08. júna 2023 č. k. CA-9Csp/3/2022-166 vo výroku I. v časti splatnosti uloženej povinnosti m e n í tak, že žalovaný je povinný splniť uloženú povinnosť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením nedotknutý.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.306,25 eur, úrok 1.323,74 eur, úrok z omeškania v sume 2,05 eur a úrok z omeškania zo sumy 4.306,25 eur od 20.10.2021 do zaplatenia v splátkach vo výške 50,- eur mesačne splatných vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich (výrok I.). Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Okresný súd pri písomnom vyhotovení zápisnice o pojednávaní, na ktorej bol vyhlásený odvolaním napadnutý rozsudok a písomnom vyhotovení samotného rozsudku zistil, že vo výroku I. opomenul uviesť percentuálnu výšku priznaných úrokov z omeškania Vychádzajúc z ust. § 224 CSP opravným uznesením z 08. júna 2023 č. k. CA-9Csp/3/2022-166 opravil výrok I. odvolaním napadnutého rozsudku tak, že tento má správne znieť „...úrok z omeškania v sume 2,05 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.306,25 eur od 22.10.2021 do zaplatenia...“.

2. Okresný súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola 25.06.2019 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Na základe týchto zistení vzťah založený predmetnou zmluvou o úvere vyhodnotil ako spotrebiteľský, podliehajúci nielen právnej úprave obsiahnutej v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ale aj právnej úprave obsiahnutej v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zák. č. 129/2010 Z. z. Vychádzajúc z obsahu predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere okresný súd konštatoval, že na jej základe žalobcovi vznikla povinnosť poskytnúť žalovanému dojednanú výšku úveru v sume 4.600,- eur a žalovanému

povinnosť splácať poskytnutý úver v dojednaných mesačných splátkach vo výške 67,37 eur vždy k 18. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 18.07.2019 a po uplynutí povoleného odkladu splátok vo výške 78,15 eur mesačne s konečnou platnosťou úveru dňa 18.06.2027. Okresný súd sa s obranou žalovaného, že úver mu bol poskytnutý v sume nižšej o 230,- eur než bola dojednaná v zmluve, nestotožnil. Odkazujúc na výpis z účtu žalovaného konštatoval, že úver bol žalovanému vyplatený jednorazovo na jeho osobný účet 25.06.2019, v ktorý deň zároveň bola z účtu žalovaného uhradená žalobcovi suma poplatku za poskytnutie úveru 230,- eur, o ktorej skutočnosti bol žalovaný informovaný. Riadne plnenie povinnosti splácať úver v dohodnutých splátkach žalovaným nebolo v konaní preukázané. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný uhradil žalobcovi celkom sumu vo výške 1.154,52 eur. Okresný súd mal za preukázané, že žalovaný tak porušil povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas a žalobca bol oprávnený požadovať zaplatenie celej svojej pohľadávky za splnenia podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaný namietal platnosť zosplatnenia poskytnutého úveru, pretože nebolo zo strany žalobcu preukázané, že mu doručil upozornenie (písomnú upomienku) a výzvu na predčasné zosplatnenie úveru, pričom zároveň ich doručenie žalovaný popieral. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania však dospel k záveru, že žalobca žalovaného upozornil na možnosť požadovať zaplatenie celej pohľadávky listom z 18.08.2021 označeným ako „Opakované upozornenie“ a zároveň ho ním upozornil, že v prípade neuhradenia tam uvedenej dlžnej sumy uplatní voči nemu právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a požiadala ho o zaplatenie celej pohľadávky. Uvedené upozornenie sa dostalo do sféry dispozície žalovaného, keď toto dňa 25.08.2021 prevzala jeho matka, ktorá aj podľa vyjadrenia žalovaného mala oprávnenie preberať mu poštu a s týmto ho oboznámila. Žalobca tak dôvodne pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru k 21.10.2021 listom z toho istého dňa. Okresný súd tak dospel k záveru, že boli naplnené všetky zákonné predpoklady na strane žalobcu pre zosplatnenie poskytnutého úveru žalovanému. V nadväznosti na tieto zistenia, keď úver bol žalovanému poskytnutý v sume 4.600,- eur a z úhrad vykonaných žalovaným žalobca započítal na istinu úveru sumu 293,75 eur, zostatok istiny úveru predstavuje 4.306,25 eur, na zaplatenie ktorej žalovaného zaviazal. Ďalej žalobcovi priznal aj nárok na zaplatenie zmluvného úroku z úveru v celkovej výške 1.323,74 eur, ktorý matematicky žalobca vypočítal ako rozdiel medzi celkovou čiastkou úveru ku dátumu konečnej splatnosti úveru vo výške 5.496,92 eur a zostatkom istiny úveru v sume 4.306,25 eur, ku ktorému rozdielu pripočítal úrok do zosplatnenia v sume 133,07 eur. Okresný súd vyhodnotil nárok na zaplatenie dojednaného zmluvného úroku do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru za dôvodný a za následné obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti, do termínu konečnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti poukázal na závery aplikačnej praxe Najvyššieho súdu SR. Keďže žalovaný sa pri plnení svojho záväzku voči žalobcovi dostal do omeškania, okresný súd žalobcovi priznal aj nárok na úroky z omeškania v zmysle § 369 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka. Priznanú istinu s príslušenstvom povolil žalovanému zaplatiť žalobcovi formou splátok s odkazom na § 232 ods. 3, 4 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). Vychádzal z výpovede žalovaného, že má vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu vo výške 250,- eur mesačne, okrem toho má ďalší záväzok voči žalobcovi, ktorý spláca v sume 300,- eur mesačne, ako aj záväzok voči ďalšiemu veriteľovi v sume spolu 494,- eur mesačne. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v spore v celom rozsahu úspešný priznal proti žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %.

3. Proti rozsudku okresného súdu do výroku o povinnosti žalovaného splatiť priznanú istinu s príslušenstvom formou splátok podal odvolanie žalobca a žiadal, aby v časti splatnosti priznaných súm odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a uložil žalovanému povinnosť tieto sumy zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Poukázal na § 232 ods. 3 CSP, ktorý určuje lehotu na plnenie 3 dní, ktorá plynie od právoplatnosti rozsudku. Túto lehotu môže súd iba vo výlučne odôvodnených prípadoch predĺžiť. Nemôže určiť dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení podložených zodpovedajúcimi dôkazmi. Okresný súd však bez ďalšieho, najmä bez dôkazov komplexne objektivizujúcich majetkovú situáciu žalovaného určil dlhšiu paričnú lehotu a priznaním možnosti splátok postupoval nad zákonom dovolený rozsah. Okresný súd vychádzal iba z tvrdení žalovaného o jeho nepriaznivej sociálno-ekonomickej situácii bez toho, aby žalovaný tieto tvrdenia aj preukázal. Žalobca namietal, že posúdenie finančných možností žalovaného na úhradu dlžnej pohľadávky malo nastať až po dôslednom zistení majetku žalovaného, čo okresný súd nevykonal. Nemohol tak adekvátnym spôsobom posúdiť komplexné pomery žalovaného. Ďalej žalobca namietal aj nespravodlivosť napadnutého rozsudku, pretože priznaním splátok vo výške 50,- eur mesačne bude žalovaný len istinu splácať viac ako 7 rokov. Výška priznanej splátky je neadekvátna výške priznanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery, že sa tým poprel samotný účel súdneho konania a takéto rozhodnutie nevedie k odstráneniu právnej neistoty, ku ktorej má súdne konanie smerovať.

Na základe porušenia úverovej zmluvy a úplného zastavenia splácania úveru bol takýmto spôsobom žalovaný zo strany súdu „odmenený“ tým, že mu bola priznaná možnosť splácania úveru mesačne vo výške mesačnej splátky dokonca nižšej ako bola splátka dohodnutá v úverovej zmluve. Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejavíť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohol priebežne peňažný dlh splácať aspoň v takej výške, ktorá bola primeraná jeho finančným možnostiam. Žalovaný tak neurobil a počas celého súdneho konania nevykonával ani jednu úhradu, čo nepreukazuje jeho skutočnú snahu dlh hradíť a ani schopnosť dlh hradíť v určených splátkach.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 380 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku I. v časti splatnosti uloženej povinnosti zmenil tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku podľa § 388 CSP. Ostatné výroky odvolaním nenapadnuté ponechal nedotknuté.

6. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania ako aj zo spisového materiálu a skutkového stavu tak ako ho zistil okresný súd. V tomto prípade posudzoval výrok, ktorým okresný súd zaviazal žalovaného na plnenie priznanej finančnej sumy a príslušenstva formou splátok vo výške 50,- eur mesačne pod následkom straty výhody splátok.

7. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

8. Z citovaného ustanovenia CSP vyplýva, že ak súd pristupuje k autoritatívnemu rozhodnutiu (rozsudkom) o žalobe na peňažné plnenie (o aký prípad ide aj v prejednávanej veci), zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom je lehota 3 dní, počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladá splnenie povinnosti v takejto lehote. Na každú jednu výnimku z pravidla musia potom existovať dôvody, ktoré je potrebné riadne odôvodniť. Podľa ustálenej súdnej praxe pri úvahe o určení dlhšej lehoty na splnenie uloženej povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonávať v splátkach, je nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu; súd prihliada na osobné a majetkové pomery strán, avšak toto nie je jediná skutočnosť, ktorú je potrebné zobrať do úvahy, dôležité je zohľadniť výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného v konaní, prejavenu snahu o plnenie záväzku zo strany žalovaného, dobu po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, ako aj to, či povolenia plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa.

9. V prejednávanej veci pri povolení uhradiť žalovanú istinu s príslušenstvom formou splátok, okresný súd vychádzal výlučne z tvrdení žalovaného na pojednávaní, bez toho, že by tieto tvrdenia mal verifikované. Ďalej okresný súd nezobral do úvahy skutočnosť, že žalovaný mal možnosť plniť priznanú žalovanú istinu ešte pred časom jej priznania, ktorú možnosť však nevyužil, a to ani vo výške mesačných splátok, ktoré mu boli následne napadnutým výrokom rozsudku okresného súdu povolené. Ďalej okresný súd nezobral do úvahy skutočnosť dĺžky splácania priznaného peňažného plnenia vzhľadom na výšku splátok. Keď pri určenej výške splátok by trval, aj v prípade dodržiavania platenia splátok zo strany žalovaného, čas na úhradu celej priznanej istiny s príslušenstvom viac ako 7 rokov, t. j. do roku 2030. Trvanie splácania tejto sumy by tak presiahlo pôvodnú dobu dojednanú v úverovej zmluve medzi stranami sporu na úhradu poskytnutého úveru.

10. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobcu a podstatného obsahu spisu sa odvolací súd nestotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ tento umožnil žalovanému splácať uloženú povinnosť v splátkach, keď odvolacia námietka žalobcu, že povolenie úhrady dlhu v splátkach je výnimočné oprávnenie, ktoré musí byť dostatočne odôvodnené konkrétnymi majetkovými pomermi strany sporu, ktorej sa toto oprávnenie priznáva, je plne dôvodná.

11. Žalovaný na pojednávaní pred okresným súdom, ktoré sa konalo dňa 23.02.2023 uviedol, že bol odcestovaný v zahraničie a že by požiadal o nejaký splátkový kalendár, a to maximálne vo výške 50,- eur. Zároveň opísal svoje osobné a finančné pomery, tak ako ich konštatoval aj okresný súd v napadnutom rozsudku. Z dokazovania, ktoré bolo vo veci okresným súdom vykonané nevyplývajú žiadne

dôkazy týkajúce sa aktuálnej osobnej a majetkovej situácie tvrdenej žalovaným. Na základe uvedených skutočností odvolací súd potom dospel k záveru, že v prejednávanej spore neboli splnené podmienky pre povolenie žalovanému uhradiť dlh v splátkach, či dlhšej lehote, napadnutý rozsudok okresného súdu v časti splatnosti uloženej povinnosti zmenil a žalovanému uložil povinnosť splniť si povinnosť uloženú napadnutým rozsudkom okresného súdu, t. j. zaplatiť žalobcovi istinu a príslušenstvo v zmysle § 232 ods. 3 veta prvá CSP v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

12. Na záver považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že z výpisov z katastra nehnuteľností získaných z internetovej stránky katasterportal mal preukázané, že žalovaný je vlastníkom viacerých nehnuteľností, medzi iným aj parcel registra C, parc. č. 363, 364/1, 365, 366, 367, 403 a domu súp. č. XXX nachádzajúcim sa na pozemku parc. č. 365, ktoré sú zapísané na LV č. XXX, pre k. ú. B., a to v rozsahu 1/2. Ďalej mal preukázané, že žalovaný je výlučným vlastníkom parcel registra „E“ parc. č. 2312, 2369 zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. B. a v rozsahu 5/144 spoluvlastníkom parc. registra E č. 2378 zapísanej na LV č. XXX, pre k. ú. B.. V tomto prípade možno prisvedčiť žalobcovi, že je potrebné zohľadniť aj prípadnú vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia a možnosť uspokojenia pohľadávky v rámci exekučného konania.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane konania priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).